Predikan av Solveig Högberg, 12: e söndagen i Trefaldighetstiden 2021-08-22 i S:t Peter

2 Mos 4:10-17, 2 Kor 3:4-8, Mark 7:31-37

<u>Friheten i Kristus</u>

Inledning
I dag möts vi av Jesu uppmaning ”Öppna dig!”.
I det ligger vår frihet.

Vi har genom textläsningen fått tre händelser beskrivna för oss.

1. Det första är berättelsen om *Mose,* som Gud kallade att bli en ledare, men som såg mer på sina egen svagheter än Guds möjligheter. Gud tvivlade inte på Mose, men han tvivlade på sig själv och då gav Gud honom en samarbetspartner i hans bror Aron.
1. Det andra är berättelsen om *Paulus*, som också blev kallad att vara en av de stora ledarna. Han erkände också att han inte klarar av så mycket. Men han kunde se att hans styrka låg i hans svaghet. Eftersom han inte klarar så mycket själv var han fullkomligt beroende av Gud.
2. Det tredje är berättelsen om *den dövstumme* mannen och berättelsen om *hans vänner*.
   Undret sker med mannen, men de andra är också huvudpersoner i berättelsen. De var de som ledde honom fram till Jesus och de var de som berättade om att undret hade skett.

Jesus säger idag ”Öppna dig” till dig och mig.
Frihetens möjlighet ges till oss.

I Öppna dig så att du kan höra.
Vi blir uppmanade att öppna oss så att vi kan höra.

Gemensamt för de här berättelserna är att de börjar med ett lyssnande.
Det handlar om att lyssna in vad Gud vill säga.

Från det att *Mose* blev kallad av Gud vid den brinnande busken så försöker Gud undervisa honom om vad han vill. Uppdraget till Mose var att befria Israels folk från fångenskapen i Egypten.
Det verkar som om Mose inte har några problem med att höra vad Gud säger till honom, men han har hela tiden en massa undanflykter och ursäkter för att inte ta det som Gud säger på allvar. Han invänder fem gånger mot Guds kallelse.
Om vi sammanfattar det Mose säger så skulle det kunna vara: ”Jag duger inte,

hur kan du tro att någon skulle lyssna på mig och tro på vad jag säger?”

Kan vi känna igen oss i detta? Har vi det problemet också?
Ja, det dåliga självförtroende finns nog där många gånger. Men till det kommer att vi också har en ovana av och en svårighet att urskilja Guds röst bland alla andra röster som kallar på vår uppmärksamhet.

Efter att *Paulus* hade gjort ett revolutionerande möte med Gud så fick han ett totalt ändrat perspektiv. Lyssnandet efter Guds röst var en självklarhet när han funderade över hur han skulle leva sitt liv.

Den dövstumme mannens vänner måste ha lyssnat ganska ordentligt. De hade på något sätt fått kännedom om att Jesus kunde göra under. De hade tilltro till honom. Så kom de till Jesus med en som inte själv hade kunnat lyssna och höra för att Jesus skulle handla med honom.

Vad betyder detta idag, för oss? Är det bara berättelser om det som en gång hände?
Nej, det är berättelser som är berättade för att vi ska kunna tro på att samma sak kan hända också idag, med oss. De kan få vara ett mönster för oss

Vi kan få öppna oss så att vi kan höra.
Vi blir påminda om att mera vara uppmärksam på Guds röst, vad han vill säga än på våra egna problem, feghet och svaghet.

Man kan enkelt säga att Gud talar alltid. Han är *Ordet.* Han har alltid något att säga oss.

Ibland funderar vi över och tycker att det är som om Gud är stum, när vi inte tycker oss höra honom, när det verkar som om han inte svarar när vi ber.
Att vi inte hör har säkert att göra med att han säger något som vi inte hade väntat, eller att vi inte kan urskilja att det är hans röst vi hör.
Vi förväntar ett svar på en viss nivå eller med ett bestämt innehåll, men Gud svarar på en annan nivå eller med ett annat innehåll än vad vi förväntat. Då kan det vara svårt att höra och urskilja.

II Öppna dig så att du kan tala

Vi blir inte bara uppmanade att öppna oss så att vi kan höra.
Vi blir också uppmanade att öppna oss så att vi kan tala.

Gemensamt för de här berättelserna är att lyssnandet får konsekvenser.
Att höra och tala hör ihop.
Att ta emot och ge ut är förenat med varandra.

Det verkar som om *Mose* inte hade så stora problem med att höra Gud tala, men han hade uppenbarligen stora problem med att våga lita på att Guds idéer var särskilt smarta.
Mose blir uppmanad att lyda och får löftet ”Jag ska vara med dig och lära dig vad du ska säga”.
Men det hjälper inte, Mose fortsätter att trilskas.

Känner du igen dig? Visst är det lätt att säga: ”men fattar du inte Gud, jag kan inte, be någon annan!”.

Med *Paulus* är det lite annorlunda. Han inser också att han inte kan särskilt mycket, men i samma ögonblick som han inser det så vänder han blicken från sig själv och med sund och trygg självkänsla så kan han säga: Jag klarar inte att tänka ut något på egen hand, men jag gör och säger ganska bra saker i alla fall för min förmåga kommer från Gud.

Den stumme mannens tunga löstes så att han talade riktig. Innan mötet med Jesus hade han knappt kunnat tala alls, men sen talade han riktigt. Vad han sa vet vi inte. Poängen är att han klart och tydligt kunde förmedla det som skulle förmedlas så att det kunde bli förstått av omvärlden.

Utifrån de här bibeltexterna kan vi sammanfatta och säga: ”öppna dig så att du också kan höra och tala”.

III Öppna dig så att du kan samverka!
Gud hade tillit till *Mose,* men Mose såg mer på sin egen svaghet än Guds starkhet.
Gud blev bedrövad, ja det står faktiskt att han blev vred på Mose, som inte fattade att han egentligen kunde tala. Men Gud gav inte upp, han förkastade inte Mose, han var förtvivlad över att Mose inte vågade tro på möjligheter som faktiskt fanns. Men Gud gav inte upp.

Då är det som om Gud tar en omväg för att få det gjort som han vill få gjort. Han ser att Mose behöver en medhjälpare, så kan Mose och Aron bli ett ledarteam, där var och en kan använda de gåvor som man hade och det man var bra på.

När det gäller *den dövstumme mannen* så är människorna som finns runt omkring honom väldigt viktiga och kanske ibland bortglömda.
Deras uppgift var att visa honom vägen till Jesus för att han skulle bli befriad.

Avslutning
För mig talar de här bibeltexterna idag om att Gud uppmanar oss att öppna oss

för honom, så att vi kan höra honom tala och så att vi kan berätta för andra om vår tro.
Men de talar också om att vi inte är ensamma och utelämnade. Vi ska fungera tillsammans.
Att ta dessa utmaningar på allvar leder till en stor befrielse, inte minst för att de hjälper oss att lyfta blicken från oss själv.
Vi får leva befriade i Kristus. Fri som fågeln, men bunden vid Kristus.
Frågan är helt enkelt vad lyssnar vi mest till – våra egna invändningar eller Guds röst?